

Богомолець-Бараиш О. М., магістрант
Інститут філології КНУ імені Тараса Шевченка, м. Київ

“ЄВРОСЛОВА” В МОВНІЙ КАРТИНІ СВІТУ УКРАЇНЦЯ XXI СТОЛІТТЯ (ЗА МАТЕРІАЛАМИ АСОЦІАТИВНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ)

У статті досліджено особливості сприйняття нових слів із компонентом “євро” студентами-філологами. Вільний асоціативний експеримент дозволив виявити тенденції розуміння елементів “євромови” респондентами.

Ключові слова: *концепт, Європа, складне слово, єврослова, мовна картина світу.*

З часу здобуття незалежності Україна позиціонує себе як європейська держава, органічний складник Європи. Природно, що ці процеси відбиваються в мові, зумовлюючи зміни в мовній картині світу українців, передусім молодого покоління, яке виросло на теренах незалежної України.

Специфіка вербалізації концепту ЄВРОПА вже привертала увагу українських дослідників. Зокрема Я. Прихода, вивчаючи названий концепт в українській публіцистиці [5], простежила його еволюцію від поглядів П. Куліша до початку XXI ст. На думку авторки, концепт ЄВРОПА функціонує і як міфологема, і як культурема, і як ідеологема, при цьому особливої ваги набуває культурний чинник. У мові ЗМІ, за спостереженням Я. Приходи, поширеними є словосполучення *європейська ідентичність, європейський універсалізм, європейська свідомість, європейська інтеграція*, а також похідні від *Європа* іменники *європоцентризм, європейскість* тощо. Дослідниця звертає увагу на те, що особливо актуалізованими в засобах масової комунікації є новотвори з префіксоїдом *євро-*, різноманітні за тематичними групами. Наприклад, суспільно-політичну лексику репрезентують *євроінтеграція, єврокомісія, євроделегати, євроконституція, євродепутати, єврокорпус, єврокандидати, єврозакон, європапери, єврочиновники, євроклуб, причому євроскептики, євроциніки, євронадії, євробалаканина* містять елемент оцінності; економічні явища та реалії позначають лексеми *євроекономіка, єврокредит, євровалюта, євробон, євроринок*; спортивну лексику представляють *євроліга, євротурнір, єврокубок, єврочемпіонат, єврофутбол* та ін.; побутову – *єврофото, єврочистка, євровікна, євродвері, єврошифр, єврогардини* та ін. [5, с. 11].

Відомий польський лінгвіст Є. Бартмінський, досліджуючи культурний концепт ЄВРОПА, простежив особливості його наповнення в польській, білоруській, українській, сербській, болгарській та російській лінгвокультурах [8]. Учений доводить, що специфіка названого концепту в кожній лінгвокультурі визначається географічним розташуванням країни, рівнем життя людей, розумінням *європейських цінностей*, що відбивається й у мові. У всіх лінгвокультурах Європа асоціюється з матеріальним добробутом, технологічними досягненнями, якістю, високим рівнем культури,

мистецтва, освіти та науки. Меншою мірою окреслені її політичні ознаки: свобода, демократія і верховенство права. Розмаїття поглядів на Європу дослідник подає як низку опозицій: українці, поляки, росіяни протиставляють Європу Азії (чи Росії, частю – Радянському Союзу). Образ Європи у сприйнятті кожної країни може бути дуже різним: так, погляди поляків на Європу варіюються від про- до антиєвропейських, так само як і хорватів, білорусів та росіян. Водночас лінгвіст зауважує, що українці мають найбільш однакові погляди, офіційно задекларовані як “Європейський вибір” (хоча наявні й критичні думки як наслідок стриманого ставлення Європи до України у світлі останніх подій) [8, с. 48].

Мовознавці вже звертали увагу на те, що концепт ЄВРОПА часто вербалізується через метафори. “Єврометафори” в мовленні українських та польських масмедіа стали об’єктом дослідження Н. Трач [7]. Домінантною для ЗМІ в обох країнах є метафора *серце Європи* (відображає розуміння Європи як людини), а також інші метафори, системно зафіксовані в різних виданнях: *повернення до Європи, шлях до Європи* [7, с. 67], *Європа як дім* [7, с. 67; див. також 8]. Зафіксовано також низку метафоричних моделей *Європа як охоронець*, *Європа як правило*, *Європа як мрія* тощо [7, с. 72–73]. Усі ці метафори тією чи тією мірою відбивають фрагменти мовних картин світу українців і поляків. На думку автора статті, “більшу розмаїтість метафоричних моделей у польському виданні порівняно з українським часописом можна пояснити тим, що Польща є членом ЄС, а Україна перебуває на довгому шляху євроінтеграції. Відповідно, польські журналісти більше описують Європу зсередини, а українські – ззовні” [7, с. 72].

Цікавим видається спостереження українського філософа, письменника та публіциста Володимира Єрмоленка: “...попри те, що Україна дедалі більше бачить себе “європейською” країною з “європейською” культурою та історією, мова сучасної Європи поки що зі складнощами входить до українського вжитку” [3, с. 63]. Автор має на увазі те, що для загальноприйнятої лексики європейських інституцій не завжди можна знайти відповідники в українській мові; це стосується зокрема адміністративної, побутової, медійної чи навіть академічної сфер її функціонування.

Українцям часто бракує слів, щоб передати ключові поняття сучасної Європи і, спираючись на них, формувати свої політику, законодавство та “суспільний договір”. Причини цього явища не лише суто мовні, наголошує дослідник [3, с. 63–64]. Дуже часто вони зумовлені розривами між самими культурами, адже там, де бракує слів, нерідко немає і самих об’єктів, позначених тими словами. Тому дослідження мовних трансформацій та міжмовних розривів може пролити світло на те, чому українське суспільство так складно рухається до модернізації.

В. Єрмоленко наголошує на “парадоксальній дуальності”, у якій українське суспільство сприймає сам образ Європи [3, с. 64]: і як надто близьку, і як надто далеку; як частку української ідентичності й водночас як утопічну країну абстрактних цінностей, якості й комфорту.

Схожу думку висловив О. Гриценко ще в далекому 2001 році у статті з характерною назвою “Доба євроремонту”: ідеться про “пристрасть до євроназивання (і взагалі –

до іншомовних, передусім англійських назв)”, притаманну східним європейцям, що має на меті “створити враження, що ми вже опинилися на Заході” [2, с. 16].

Так, ще від початків незалежності в Україні з’являються десятки неологізмів із префіксоїдом *євро-*. На думку В. Єрмоленка, такі слова здебільшого мають велику емоційну та сенсову зарядженість, хоча позначають досить непевний і туманный об’єкт [3, с. 64]. Приміром, у 1990-х з’явилося поняття “євроремонт”, хоча в самій Європі про такий ремонт ніколи й не чули. Цікаво, що відповідну лексему іноді використовують як метафору, що позначає трансформацію всього суспільства [3, с. 64]. Після *євроремонту* в обіг почали входити *євровікна*, *євродвері* (“броньовані двері з кількома замками, переважно китайського виробництва”), *єврошпалери*, *євростелі* та безліч інших новотворів.

Практика засвідчує: до кожного слова можна додати префіксоїд *євро-*, і це відразу змінює його сприйняття. В. Єрмоленко називає це “магією утопії”. Усі такі новотвори автор означає влучно – “євромова” (пор. з аналогічним поняттям “єврослова” [2]).

Актуалізацію складних лексем із компонентом *євро-* дослідники пов’язують насамперед з екстралінгвальними чинниками: “геополітичними змінами на карті Європи, європейським вибором України, новим діалогом між Україною та Європою” [5; 2, с. 20]. Так, І. Бунько-Мислива простежує процес входження слова-основи *євро* в узус українців. Ця лексема передусім мала значення ‘єдина грошова одиниця країн Європи, які входять до Європейського Союзу’. У зв’язку з проведенням Євро-2012 в українській періодиці засвідчено вживання компонента *євро* як самостійної лексеми зі значенням ‘чемпіонат Європи з футболу’. Водночас скорочена відприкметникова основа *євро-* (← *європейський*) у значенні ‘стос. до держав Західної Європи’ почала інтенсивно використовуватися в деривації [1, с. 20]. У “Словнику української мови” за ред. В.В. Жайворонка зазначено, що *євро* як перша частина складних слів уживається зі значенням ‘який відповідає стандартам, прийнятим у країнах Західної Європи; європейський’ [Словник української мови 2012, с. 277].

І. Бунько-Мислива погоджується з Н. Клименко в тому, що завдяки політичним і соціально-економічним процесам, які відбувалися в Європі наприкінці ХХ століття, наведена основа стала інтернаціональною [4, с. 23–24; 2, с. 20]. На думку І. Бунько-Мислиивої, “завдяки високій частотності досліджуваних дериватів у сучасній газетній публіцистиці, як і в українській мові загалом, та європеїзації суспільства держави *євро-* виступає ключовим словом-основою в мовній картині України” [2, с. 20]. Такі ключові слова, наголошує авторка статті, “позначають поняття важливих для суспільства сфер життя і характеризують лексику певних історичних етапів, періодів” [Там само; див. також 6, с. 237].

І. Бунько-Мислива, услід за Я. Приходюю, робить спробу класифікації новотворів з *євро-* в сучасному медіа-дискурсі та з’ясовує їхню стилістичну функцію. Так, дослідниця виокремлює такі лексико-семантичні групи: 1) суспільно-політична лексика (*Європарламент*, *євроінтеграція*); особливу групу становлять емоційно-оцінні лексеми (*європрії*, *євровалт*); 2) економічна (*євроціна*, *євроринок*); 3) слова на позначення нових понять та реалій спорту (*євростадіон*, *євроформа*, *Євро-2012*); 4) лексика на позначення понять і явищ культурного життя (*Євробачення*, *євромузика*); 5) слова

на позначення абстрактних понять та конкретних предметів побутової сфери з семантикою ‘знак якості’, ‘вища якість’, ‘краще’, ‘покращене’, ‘новіше’ – де *євро* вжито в переносному значенні (*євроремонт*, *євроанна*); 6) так звані “побутовізми”, у яких високе звучання компонента *євро* змінилося на іронічне (“*євроремонт*”, *євроконтейнер* [для сміття]); 7) емоційно знижені новотвори з негативною оцінкою та критикою державної влади і суспільних відносин у світі (*євроафера*); 8) часткові абрєвіатури (*ЄВРОпоБАЧЕННЯ*); 9) омонімічні лексеми, які вжито в мові ЗМІ в різному значенні, що, на думку авторки статті, може призвести до некоректного витлумачення їхнього змісту [2, с. 20–23]. Отже, за спостереженнями дослідниці, стилістична функція того чи того новотвору може варіюватися залежно від авторського задуму: від номінативно-інформативної до емоційно-експресивної функції впливу, від піднесеного, високого (книжного, “сухого”) звучання до іронічно-глузливого, просторічного, абсурдного.

О. Гриценко слушно зауважує: “...не варто намагатися вивести якісь загальні закономірності, об’єднавши широке коло предметів, явищ та інституцій – від *Європарламенту* до *єврочерепиці* – лише на тій підставі, що їхні назви містять частку “євро”, оскільки такі висновки будуть або дуже поверховими, або ж притягнутими за вуха” [2, с. 15]. На думку дослідника, потрібно обмежити сам предмет дослідження: зосередитися на суто українських реаліях, притаманних сучасному повсякденному життю, які об’єктивуються у словах із часткою “євро” – здебільшого йдеться про сферу побуту.

Мета нашого дослідження – з’ясувати, як нині молоді українці розуміють окремі знакові “єврослова”, відповідно, які тенденції окреслилися у сприйнятті *Європи* протягом останніх років. Відправним пунктом при тому вважаємо спершу 2012-й, а згодом 2013-14-і роки, коли під час Євро-2012 та, згодом, Євромайдану питання власної ідентичності у зв’язку з Європою ставали для свідомих українців украй нагальними. Ці процеси знаходили своє відображення в “євромові”, передусім у складних словах із префіксоїдом *євро-*.

Для цього ми провели анкетування у формі вільного асоціативного експерименту (надалі – ВАЕ). Ми вибрали 25 найбільш показових, на нашу думку, лексем із префіксоїдом *євро-* (практично всі слова зі сфери ЗМІ, зафіксовані у словнику “Лексико-словотвірні інновації” А. Нелюби за 2014 рік), і запропонували респондентам навести перші асоціації, викликані тим чи тим словом (а також указати позитивну чи негативну конотацію). Вибрані лексичні репрезентанти концепту ЄВРОПА стали **матеріалом дослідження**.

В опитуванні взяли участь 70 інформантів віком від 16 до 24 років. Майже всі вони жіночої статі, здебільшого студенти-україністи 1 курсу бакалаврату Інституту філології КНУ імені Тараса Шевченка. Респонденти вказали володіння різними іноземними мовами (у т. ч. англійською, іспанською, французькою, німецькою, польською, арабською); зазначили походження з різних регіонів України: як і з великих міст, так і з селищ міського типу та сіл.

У результаті експерименту було зафіксовано понад 1000 реакцій, серед яких ми вибрали найхарактерніші. Засвідчені асоціації стали **об’єктом дослідження**. Для

всіх слів-стимулів ми виокремили жирним шрифтом найбільш частотні асоціації (вони стали ядерними) та менш частотні (периферійні), які, втім, теж засвідчують особливості мовної свідомості студентів-філологів. Асоціативні зв'язки, у яких перебувають наведені слова, та їхня співвіднесеність – *предмет нашого дослідження*.

Далі наводимо таблицю з прикладами.

№	Слово-стимул	Найчастотніші (та найхарактерніші) реакції
1.	Євробачення	музичний (пісенний) конкурс , шоу, талант, музика, радість, хвилювання триумф, Джамала, політика , мислення, <i>єврофан</i>
2.	Євробандерівець	націоналіст , праворадикал, патріот , борець, свобода; образливе слово
3.	Євробляха	європейські (польські, литовські), іноземні номери на машинах ; застібка, закрутка, будматеріал
4.	Євробуква	загальноєвропейська буква , символ євро – €, алфавіт, символ, позначка, маркування, латиниця , англійська , марка, Закон, парламент ЄС, правила, стандарт, еталон, розвиток писемності, освіти, сучасний правопис
5.	Єврованна	нова, якісна , велика, ванна, ванна кімната, душ, сантехніка, завжди гаряча вода
6.	Євровоаж	подорож , мандрівка Європою, виставка; тур морем на пароплаві; зброя, озброєння; маршрутка, безвіз
7.	Єврогаличанин	житель Галичини; заробітчанин ; емігрант; люди з Галичини, які стояли на Майдані; поляк; “бандерівець”
8.	Єврогалт	крики , конфлікти, проблеми , суперечки, сварки, шум , метушня, хаос, мітинг, скандал , сенсація, подія, неподобство, “заворушки”, насмішки, цурання, незадоволення, обурення, (щодо входження України в ЄС); насилля ; насильна європеїзація; хаос, терористи; революція; біженці, щось неприємне
9.	Єврокиїв	оновлений Київ , столиця, центр Європи , центр Києва, чистота, процвітання, новобудови, ТРЦ
10.	Євролюбов	любов до ЄС; ЛГБТ ; без табу; вільні стосунки; любов до валюти (євро); сучасна любов; міжнаціональна любов; повага; чужа любов; розрахунок; шлюбний договір; Чемпіонат світу з футболу
11.	Євромайдан	Революція Гідності , боротьба, єдність, 2013 рік, Небесна Сотня, загибель людей, ідея, мета, демократія
12.	Євромолодята	ЛГБТ рівність, гетерошлюб; одностатевий шлюб; нетрадиційна пара; сучасна молодь; подружжя ; медовий місяць; молоді люди, які одружилися на Майдані

13.	Євромрії	майбутнє , краще життя, нові дороги , євроінтеграція , безвіз, матеріалізм
14.	Європіаніно	піаніно , яке зроблене в Європі; дороге , якісне , сучасне , нове німецьке піаніно; клавіші, музика, піаніно Євромайдану; чорно-білі кольори
15.	ЄВРОпоБАЧЕННЯ	speed-dating , зустріч європейських лідерів (А. Меркель і П. Порошенко); дороге побачення; ЛГБТ; по скайпу; ресторан; Євробачення.
16.	Євроремонт	новий , новомодний, сучасний, крутий, якісний , капітальний , красивий, комфорт, житло, меблі, тепло, затишок, дизайн
17.	Євросвітлик	мікросвіт ; світ Європи ; якість обмеження; ментальність, ілюзія; світло, економіка, субсидії на світло, просвітитель ; філософ, науковець, ЦУМ; освічений
18.	ЄвроСіч	козаки , Запорізька Січ, сучасність , націоналісти, захист Батьківщини, мікс, минуле , об'єднання
19.	Євросовок	СРСР + Європа , “радянцтво”, совок із дорогого матеріалу, гарної якості, європейського зразка; прибирання
20.	Євроспартанець	сильна духом людина ; боєць; заробітчанин у Європі; римлянин; силач, майданівець, активіст, воїн, учасник Олімпійських ігор, олімпієць
21.	Євротітушка	погана людина ; гопник; бидло; бандити; бійка, терорист; провокатор; праворадикали Європи, що проти України; злочинець; військовий; негідний; сучасна тітка
22.	Єврофальстарт	“бігти поперед батька в пекло” , хибний шлях, старт; неприпустиме; добре оснащене покриття дороги, якісний асфальт.
23.	Єврохохол	образлива назва ; насмішка; український європеєць, село, байдужість, ми для Росії, неосвічена людина, расизм, “ватники”
24.	Єврошпарина	“вікно до Європи” , шибка, безвіз; дірка, отвір ; щось маленьке; прогалина в системі ЄС, недосконалість; безвіз; кордон; можливості, виходи, зв'язки; глибинка; просвітлення
25.	Єврощастя	європейські цінності , духовні цінності, незалежність, крок уперед, світле майбутнє, життя в мирі; щасливе, комфортне, здорове життя, високий рівень; добробут; європейська зарплата; приємні емоції, подорожі, фріланс, відпочинок; чистота; якісна медицина

BAE дав цікаві й показові результати. Найбільше реакцій засвідчено на слова-стимули *Євробачення*, *Євромайдан*, *євроремонт*, *євробляха*. Результати експерименту свідчать про одноставне розуміння цих лексем. Проте цікавини видаються реакції студентів на менш відомі й менш уживані слова. І якщо окремі з них є доволі прозорими за змістом, що дає можливість здогадатися про їхнє значення (наприклад, *єврощастя*, *європрії*, *Єврокийв*), то деякі спричиняють подвійне, потрібне тлумачення (від позитивної до негативної конотації). Це такі суперечливі для тлумачення слова, як *євровояж*, *євровалт*, *Євросовок*, *єврошпарина*. Прямо протилежні реакції викликали й назви на позначення осіб: *євробандерівець*, *єврохохол*, *єврогаличанин*, *євротітушка*. Прикметним є те, що жоден з опитаних не визначив семантики одного зі слів – *євросвіттик*. Це персонаж дитячих книжкових видань (розмальовок), що, звичайно, не відомо широкому загалу. Більшість опитаних оминуло це слово, проте дехто все-таки спробував його витлумачити.

Варто зазначити, що не всі респонденти точно розуміють значення запропонованих слів. Так, для багатьох *європіаніно* – це дороге, якісне, нове європейське (німецьке) піаніно, хоча насправді – це інструмент, на якому грали на Євромайдані, й лише одна людина це знала. Різними є асоціації щодо решти слів. Для деякого *євробандерівець* – позитивна назва, а для деякого – образлива. Сумнівні викликає *євровалт*. Хоча більшість і розуміє семантику цього новотвору, яку заклав автор (крику, шуму, скандалу), дехто все ж виводить другий компонент у значенні ‘фізичне насилля’. Привертає увагу й те, що не для всіх другий компонент у слові *євросовок* є прецедентним. Чимало опитаних буквально розуміють *совок* як предмет для прибирання. Усе-таки йдеться про молодих людей, серед яких це сленгове слово не є надто вживаним, якщо взагалі побутує нині. Більш прецедентним для молодого покоління виступає *ЄвроСіч*, що в більшості опитаних асоціюється з козаками, історичним минулим незалежної України. Деякі відповіді доволі парадоксальні: наприклад, слово *євротітушка* одна з респонденток асоціює з сучасною тіткою. А дехто наводить надзвичайно точні та влучні асоціації, розкриваючи глибинну семантику наведених новотворів.

У цілому більшість відповідей дають змогу простежити загальні тенденції в розумінні та сприйнятті цих слів. Так, опитані виявили найбільшу одноставність щодо слів *Євробачення*, *євробляха*, *євроремонт*, *Євромайдан*. Для всіх опитаних *євроремонт* асоціюється з якістю, новизною, комфортом; для більшості респондентів *Євромайдан* – це Революція Гідності, проте молодий вік інформантів дається взнаки: під час подій Євромайдану опитаним було приблизно 11–12 років, тому здебільшого вони не знають значення таких прецедентних новотворів, як *європіаніно* чи *євромолодята*. Така сама ситуація і з *євросовком*, що свідчить про зміни в мовній картині світу молодого покоління українців, для яких подібні слова перестають бути прецедентними. На прикладі таких новотворів, як *єврощастя* чи *європрії*, спостерігаємо власне бачення людиною щастя. У розумінні опитаних *єврощастя* – це європейські цінності, високий рівень життя, життя в мирі. І саме в Європі молоді люди бачать майбутнє, але в Європі, яка починається в Україні, тут, у *Єврокиєві*.

Проведений BAE відкриває простір для подальшого дослідження концепту ЄВ-РОПА, що наразі видається актуальним та перспективним.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

1. Бунько-Мислива, І. “Єврослово” в сучасній україномовній газетно-журнальній публіцистиці. // *Лінгвістичні студії* : зб. наук. праць / Донецький нац. ун-т; наук. ред. А.П. Загнітко. Донецьк : ДонНУ, 2012. Вип. 24. С. 20–23.
2. Гриценко О. Доба євроремонта // *Критика*. 2001. № 1–2 (39–40). С. 15–17.
3. Єрмоленко, В. “Євромова” та її українська версія: нові слова й нові об’єкти // *Україна Модерна*. 2010. №16 (5). С. 63–86.
4. Клименко, Н. Новотворення чи мавпування // *Урок української*. 2004. № 10. С. 23–25.
5. Прихода, Я. Концепт Європа в українській публіцистиці : когнітивно-лінгвістичні аспекти : автореф. дис. канд. філології : 10.01.08 / Львів. нац. ун-т ім. І. Франка. Львів, 2005. 16 с.
6. Тараненко, О. Ключові слова / *Українська мова. Енциклопедія* / редкол.: В. М. Русанівський, О. О. Тараненко (співголови) та ін. К. : “Українська енциклопедія” ім. М.П. Бажана, 2000. С. 237–238.
7. Трач, Н. С. Єврометафори в мовленні мас-медіа (українсько-польські паралелі на матеріалі видань “Український тиждень” та “Gazeta Wyborcza”). *Наукові записки НАУКМА*. Філологічні науки. 2014. Т. 164. С. 66–73.
8. Bartmiński, Jerzy. Language in the Context of Culture. The Metaphor “Europe as Home” in This Day and Age. *Biblioteka Przeglądu rusycystycznego*. Nr 27. Katowice, 2018.

ДЖЕРЕЛА ІЛЮСТРАТИВНОГО МАТЕРІАЛУ

1. Нелюба А., Редько Є. Лексико-словотвірні інновації (2014). *Словник / Загальна редакція А. Нелюби. Х.: Харківське історико-філологічне товариство, 2015.*
2. *Словник української мови 2012: Словник української мови / Кер. В. В. Німчук та ін. / [відп. ред. В.В. Жайворонек]. К. : ВЦ “Просвіта”, 2012. 1320 с.*

Стаття надійшла до редакції 10.05.2019

*Bohomolets-Barash O. M., Master’s student
Institute of Philology, Taras Shevchenko National University of Kyiv*

“EUROWORDS” IN UKRAINIAN WORLD IMAGE DIMENSIONS OF XXI CENTURY (DRAWING ON THE ASSOCIATIVE EXPERIMENT RESULTS)

The ongoing process of European integration in Ukraine determines the significance of the topic of research. The article deals with a phenomenon of a contemporary Ukrainian language known as “European speak” (“Eurospeak”, originally “Euromova”), which involves the use of compound words with a prefix “euro”. Such words, mentioned in the article, are the result of the verbalization of the concept EUROPE. The process of creating these neologisms began in the 90s of the last century since Ukraine gained independence, and continues to this day. For instance, we are talking about such a popular phenomenon as “Eurorepair”, which means ‘high quality, new, better; repair like in Europe’. Researchers indicate that the component “euro” has become a significant “sticker” meaning all (Western) European. It can be any household goods, stores, catering, etc. However, in spite of the strong desire to “be like in Western Europe”, the quality is not always adequate, and therefore, the researchers draw attention to double standards, partiality and selectivity in the use of similar nominations, which is inherent in the countries of Eastern Europe in general. That is why such words can sound with a certain irony and sarcasm, suggesting the exact opposite.

Consequently, Euro-2012 and Euromaidan (2013–2014) became a powerful impulse for the creation and use of Eurospeak, when the media recorded a whole series of innovations with the use of the component “Euro”. Thus, there was a transition in the functioning of these “eurowords” from a purely household spoken sphere to a higher level – to civil and socio-political realities. These particular

words mentioned in the article reflect some of the key phenomena of that time. For example, “Euro-piano” is a piano, which was found at Euromaidan and which people played throughout the events of Euromaidan and Revolution of Dignity. In the media, such compound words perform a different stylistic function, depending on the author’s plan and have different emotional connotations: from negative-offensive to sublime-patriotic.

The study is designed to provide an interpretation how young Ukrainians perceive particular elements of the “Eurospeak” nowadays. For this purpose, amongst the students of philology, a Free Associative Experiment was conducted, during which respondents were asked to bring associations on selected “Eurowords”. The results of the survey have confirmed the “European choice” officially declared by Ukraine. There is reason to believe that modern Ukrainians definitely see their future in Europe, but in Europe, which begins in renewed, up-to-date, European capital of Ukraine – in “EuroKyiv”.

Perspectives for further research we see in two aspects. Firstly, in the investigation of upcoming neologisms with the component “euro” which will demonstrate common tendencies in the perception of Europe from the Ukrainian side. Secondly, in the diachronic research of the history of Europe conceptualization in Ukraine.

Key words: concept, Europe, compound word, eurospeak, language picture of the world, world image dimensions.

REFERENCES

1. Bunko-Myslyva, I. (2012) “Yevroslova” v suchasni ukrainomovni hazetno-zhurnalni publitsystytsi. *Linhvistychni studii* : zb. nauk. prats / Donetskyi nats. un-t; nauk. red. A. P. Zahnitko. – Donetsk : DonNU, 2012. Issue No. 24. 2. Hrytsenko O. (2001) Doba yevroremontu. *Krytyka*. No. 2 (39–40). P. 15–17. 3. Yermolenko, V. (2010) “Yevromova” ta yii ukrainska versiia: novi slova y novi obiekty. *Ukraina Moderna*. No. 16 (5). P. 63–86. 4. Klymenko, N. (2004) Novotvorennia chy mavpuvannia. *Urok ukrainskoi*. No. 106. 5. Prykhoda, Ya. (2005) Kontsept Yevropa v ukrainskii publitsystytsi : kohnityvno-linhvistychni aspekty : avtoref. dys. kand. filolohii : 10.01.08 / Lviv. nats. un-t im. I. Franka. Lviv. 6. Taranenko, O. (2000) Kliuchovi slova. *Ukrainska mova. Entsyklopediia* / [redkol.: V. M. Rusanivskyi, O. O. Taranenko (spivholovy) ta in]. K. : “Ukrainska entsyklopediia” im. M. P. Bazhana. P. 237–238. 7. Trach, N. S. (2014) Yevrometafori v movlenni mas-media (ukrainskopsolski paraleli na materiali vydan “Ukrainskyi tyzhden” ta “Gazeta Wyborcza”). *Naukovi zapysky NaUKMA. Filolohichni nauky*. Vol. 164. P. 66–73. 8. Bartmiński, Jerzy. (2018) Language in the Context of Culture. The Metaphor “Europe as Home” in This Day and Age. *Biblioteka Przeglądu rusycystycznego*. Nr 27. Katowice.

SOURCES

Leksyko-slovotvorni innovatsii (2014). *Slovyk / Zahalna redaktsiia A. Neliuby*. Kh.: Kharkivske istoriko-filolohichne tovarystvo, 2015. 220 p.

Slovyk ukrainskoi movy (2012): *Slovyk ukrainskoi movy / Ker. V.V. Nimchuk ta in.* / [vidp. red. V.V. Zhaivoronok]. K. : VTs “Prosvita”, 2012. 1320 p.